

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАПТЕСЯ!
MANITOBA

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII.

Ч. 43.

ЧЕТВЕР, 9 КВІТНЯ 1925.

WINNIPEG, MAN.

THURSDAY, APRIL 9th, 1925.

No. 43.

VOL. VII.

1,000 повернувшись жовнірів-майнерів в Новій Скошії плянують переселитися до Аргентини

КОМІТЕТ ПОВЕРНУВИХ ЖОВНІРІВ ВЕДЕ ПЕРЕГОВОРИ З АРГЕНТИНСЬКИМ УРЯДОМ В СПРАВІ НАБУТТЯ ЗЕМЛІ І ПЕРЕСЕЛЕННЯ.

Ветерани заявляють, що не хочуть віддавати решту свого життя на боротьбу зі сталевією корпорацією.

В наслідок злочинного визиску майнерів Беском в Новій Скошії, повернувши жовніри, що працюють в майнах, плянують переселитися до Аргентини.

Комітет повернувших жовнірів, зложений з представників з різних майнерських містечок, веде переговори з урядом аргентинської республіки в справі набуття землі і переселення.

Еміграція буде обмежена лише до самотніх робітників і жонатих з малими родинами. Всіх мало би вихати 1,000 повернувших жовнірів. Аргентинський уряд годиться покрити кошти подорожі.

Одним з провідників цього

руху є А. Р. МекДоналд, військовий ветеран в Глейс Бей, який перед 1914 роком, коли він пішов до війська і на війну, жив через кілька років в Аргентині.

Він виразно каже, що причиною виїзду ветеранів до Аргентини є Брітїш Емпаер Стіл Корпорейшен, на боротьбу з котрою ветерани не хочуть віддавати решту своєї молодости, так як вони вже віддали чотири роки свого життя для війни.

МекДоналд даліше говорить, що з самого дістрікту Глейс Бей 1,000 ветеранів з охотою поїдуть до Аргентини, якщо аргентинський уряд згодиться на умови комітету, що веде переговори.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ОБ'ЄДНАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ СОЮЗІВ.

Переговори ведуться між делегацією радянських профсоюзів з представниками британських трейд-юній.

ЛОНДОН, 7. квітня. — Делегація професійних союзів на чолі з М. Томським, яка прибула до Англії при кінці березня, розпочала нині переговори з делегатами британських трейд-юній в справі злуки Амстердамського Інтернаціоналу та Червоного Профінтерна.

Започаткування конференції вийшло з британської сторони; рада британського трейд-юнійного конгресу була посередником.

Рада Амстердамського Інтернаціоналу заявила в місяці лютого, що як радянські професійні союзи хочуть об'єднання, то хай вони зголосять своє вступлення до Амстердамського Інтернаціоналу.

Розуміється, радянські профсоюзи відмовилися це зробити, заявляючи, що це відірвало би їх від Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів.

ЮРІЙ ЧІЧЕРІН ВИСЛАВ ДО ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ ОСТРУ НОТУ.

Жадає від Польщі переведення слідства в зв'язку з убійством Багінського і Вечоркевіча і покарання убійників.

МОСКВА, 3. квітня. — Народний комісар закордонних справ Чічерін вислав польському урядові остру ноту в зв'язку з убійством політичних в'язнів Багінського і Вечоркевіча, які мали бути вимінені за польських шпівнів арештованих в Радянському Союзі.

В своїй ноті Чічерін між іншим говорить: "Після подібного убійства делегації Червоного Хреста в 1919 році, радянський уряд мав право надіятися, що на

цей раз польський уряд поробить всі заходи, щоб не допустити до повторення такого інциденту.

"Радянський уряд сподіється, що польський уряд переведе строгі слідство і покарає убійників, а також звертає увагу польському урядові, що з огляду на невиконання умов щодо виміни в'язнів, радянський уряд оставляє за собою повну свободу ділання відносно польських горожан, призначених для виміни".

РАД. УКРАЇНА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ПАНСЬКОЇ ПОЛЬЩІ.

ХАРКІВ, 3. квітня. — Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет ухвалив резолюцію, в якій вимагає від уряду Радянського Союзу найшвидшої енергійної акції проти польщі за замордування польських комуністів Багінського і

Вечоркевіча. Вістка про цей злочин викликала на Україні загальне обурення. В Харкові, Києві та інших українських містах відбуваються протестаційні демонстрації проти білого терору в Польщі.

Призначені урядом Нової Скошії 20,000 доларів не підуть на закупно поживи для голодуючих майнерів

МІНІСТЕР МАЙНІВ ЧИСТОЛМ ВИНУЄ МАЙНЕРІВ, ЩО ВОНИ... НЕ ЗАБЕЗПЕЧИЛИ УДЕРЖАННЯ СВОЇМ РОДИНАМ ПЕРЕД ВИХОДОМ НА СТРАЙК.

Перед кількома днями телеграми з Галіфаксу принесли відомість, що уряд Нової Скошії дав до розпоряджистости канцелярського Червоного Хреста \$20,000 на ведення допомогової акції серед страйкуючих майнерів.

Таке оповіщення зробив був в ново-скошійському провінційальному парламенті прем'єр Армстронг.

В згаданій телеграмі нічого не говорилося про те, в який спосіб мають бути з'ужиті ті гроші на допомогову чи ратувальну акцію серед майнерів. Тепер оказується, що страйкуючі майнери і їх родини мають не багато скористають з "допомогою" уряду. В кожному разі нема виглядів на те, що за \$20,000, відданих до розпоряджистости Червоного Хреста, буде закуплено поживу для голодуючих майнерів.

Телеграма з Галіфаксу під датою 7. квітня доносить, що все ще остає спірним питанням, чи призначені урядом гроші підуть на закупно поживи та на ратування хорих в майнерських районах Нової Скошії.

Запитаний в цій справі послом др. Мекдоналдом в ново-скошійському парламенті, прем'єр Армстронг відмовився вразно заявити, що якась часть з призначених грошей піде на закупно поживи.

В той сам час міністер майнів Чисголд, який вже виступив був раз проти майнерів, знову забирав голос в дебаті і доказував, що уряд не повинен "попирати страйкерів" через уділовання їм допомоги. Даліше він винувув майнерів, що вони спустилися на милостиню народа, не забезпечивши передтим удержання

для своїх родин. Коли читати такі слова, то здається, що їх говорить не міністер хоч-би й буржуазного уряду, але божевільний чоловік.

Бо як майнери могли забезпечити удержання своїх родин, коли через останні роки вони працювали лише по пару днів в тиждень, а багато з них були зовсім без роботи?

Робітник, навіть як працює, стало, то одержує таку мізерну платню, що на випадок страйку мусить голодувати і вертати по якійсь часі до праці, не осягнувши своїх домагань.

А що-ж говорити вже про майнерів в Новій Скошії, які стало не працювали, які голодували вже й перед розпочаттям страйку!

А помію того шановний пан міністер має відату закідати майнерам, що вони не забезпечили удержання своїх родин і спустилися на "милостиню народа".

ІТАЛІЙЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ СКАСУВАННЯ СВОБОДИ ПРЕСИ.

В італійських містах відбуваються протестаційні мітинги, на яких промовці плянують фашистський уряд.

РИМ, 7. квітня. — Опозиційні партії устроїли вчора в кількох італійських містах протестаційні мітинги проти скасування свободи преси.

В Римі прийшло до сутички між фашистами а великою групою опозиційних послів та їх симпатиків під проводом посла Амедолі, одного з провідників опозиції, яка настоює на бойкотуванні парламенту.

На місце сутички прибула негайно поліція і розділила обидві воюючі сторони, однак усунення свободи преси поранено.

В кількох інших містах ріжні промовці плянували на мітингах теперішній уряд і закликали до строгого притримання італійської конституції.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ УРЯД З ПРЕМ'ЄРОМ ТЕЙНІСОМ ЗРЕЗИГНУВАВ.

Підчас недільних виборів до парламенту найбільшу побіду віднесли соціялісти, які здобули 10 нових місць.

БРУКСЕЛЯ, Бельгія, 6. квітня. — Прем'єр Тейніс вручив вчора королеві резігнацію кабінету. Король попросив прем'єра, щоб він остав на своїйму теперішньому становищі, поки не буде сформований новий кабінет.

В неділю по цілій Бельгії відбулися парламентарні вибори, але що перед виборцями не стояли ніякі великі справи до вирішення, то в виборах не

було видно великого зацікавлення.

Вислід виборів, одержаний до лівої, виказує, що соціялісти відносять найбільші успіхи. Вони здобули 10 місць, а лівоки не буде сформований новий кабінет.

Католики й комуністи, які поставили своїх кандидатів в 14 містах, здається не виберуть ані по одному послі.

Підчас виборів не прийшло до ніяких грізних інцидентів.

ТУРЕЦЬКА ОФЕНЗИВА ПРОТИ КУРДІВ СТРИЧАЄ СИЛЬНИЙ ОПІР.

Уряд обіцяє 1,000 фунтів за зловлення шека Саїда живим, або 700 фунтів за доручення його мертвим.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ, 7-го квітня. — Турецька офензива в Курдистані стрічається з сильним опором. Курди відібрали від турецьких військ Палу і Сільван та все ще держать важні міста, заняті тиждень тому назад.

Турецький уряд обіцяє 1,000 фунтів (турецьких) за зловлення шека Саїда (провідника повстанців) живим, або 700 фунтів за доставлення його мертвим.

Від коли почалася турецька офензива тиждень тому-назад, на боевому фронті плянує велика сніговича і це удежує Курдам вести завзяту боротьбу проти Турків.

Рівночасно уряд розпочав в парламенті офензиву проти опозиційної партії, який він закладає співучасть в повстанню. Кажуть, що ця партія має багато сторонників в армії, як також серед цивільного населення.

ПЕТЛЮРА НАВЯЗАВ ЗНОСИНИ З КАНДИДАТОМ НА "ЦАРЯ".

Парижський кореспондент львівського "Діла" І. Боршак повідомляє, що Петлюра увійшов в зв'язки з "кандидатом" на російський царський престол "царем" Кирилом. Російські білогвардійці вдоволені з чергової метаморфози Петлюри й називають його тепер "харошим чоловіком".

Далі пише Боршак, що румунське міністерство війни призначило 100,000 доларів на організацію оборони Бесарабії перед Радянською Україною. Мають бути сформовані 2 кор-

пуси, один з козаків і старшин був наддніпрянської армії, а другий з вранглівців — під оморфом Петлюри й "царя" Кирила.

ПАРИЖ, 6. квітня. — На місце помершого сенатора Маді, в департаменті Сейн виїшов сенатором бувший президент Мілеран, один з найгірших ворогів прем'єра Еріо.

Підчас виборів Мілеран відніс побіду над урядовим кандидатом.

ФРУНЗЕ КАЖЕ, ЩО ВІЙНА МОЖЕ ВИБУХнути КОЖНОЇ ХВИЛІ.

МОСКВА, 7. квітня. — Генерал М. В. Фрунзе, народний комісар військових справ, заявив вчора ввечері, що він вірить, що антантські держави є за багато заняті економічними справами, щоб могли негайно розпочати війну, однак він не виключає можливости нападу з їх сторони в будучности.

Міжнародна ситуація є така, сказав Фрунзе, "що до конфлікту може прийти кожної хвили; тому ми мусимо даліше приготувати наші військові сили".

ЧЕРВОНІЙ ПРАПОР В ПІВНІЧНОМУ САХАЛІНІ.

МОСКВА, 3. квітня. — Згідно з радянсько-японським договором, Японці евакуували північну часть острова Сахаліну і над головним містом острова Александровском повіває тепер червоний прапор.

СКЛАД НОВОГО КАБІНЕТУ ПРУСІЇ.

БЕРЛІН, 7. квітня. — Отто Браун, повново вибраний в п'ятицію прем'єром Прусії, утворив такий кабінет: Міністер справедливости — др. Ценгоф, центрист. Міністер внутрішніх справ — Северінг, соціяліст. Міністер публичного добробу — Гіртзіфер, центрист.

Міністер освіти — др. Бекнер, безпартійний. Міністер рільництва — Штайгер, центрист. Міністер фінансів — др. Гепкер-Ашов, демократ. Міністер промислу й торговлі — др. Шрайдер, демократ.

В БОЛГАРІЇ ВИКРИТО НОВИЙ ЗАГОВІР!

Болгарському реакційному урядові Цанкова винує привиджуються комуністичні заговори та збройні повстання. Що кілька тижнів він оголошує, що в такому то а такому місті викрито комуністичний заговор проти уряду.

мало вибухнути в північно-західній Болгарії 15. квітня. Але телеграма запевняє, що "уряд є паном ситуації".

КАЙРО, Єгипет, 6. квітня. — Підчас кількох пожарів в єгипетських селах з кінцем минулого тижня згоріло на смерть 46 осіб.

Чотири оселі згоріли до тла. У всіх випадках пожар збільшував дуже сильний вітер.

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ПОЗИЧКИ С.Р.С.

ЛОНДОН, 7. квітня. — "Дейлі Мейл" пише сьогодні, що в Лондоні відбувається конференція між представниками радянських і британських банків в справі уділення позички Радянському Союзу.

Конференція ця відбувається за відомого британського міністерства фінансів.

ДВА ЯПОНСЬКІ МІНІСТРИ ЗРЕЗИГНУВАЛИ.

ЛОНДОН, 8. квітня. — Делегата до "Дейлі Мейла" доносить, що японський прем'єр Като готовиться зрезигнувати. Два члени його кабінету, міністри торговлі і залізниць, зрезигнували в суботу і це очевидно так ослабило позицію Ката, що він не хоче бути довше при владі.

ЗАСУД ФАЛШВІВНИКІВ ГРОШЕЙ В МОНТРЕАЛІ.

МОНТРЕАЛ, 7. квітня. — В містечку Джоліет відбулася розправа проти п'ятох братів Боден, що разом з двома іншими людьми були арештовані недавно за підроблювання грошей.

Найстаршого з них, Алфреда, засуджено на три роки в'язниці; двоох других, Пера й Максимиліана, на шість місяців в'язниці; а двоох останніх, Жана й Медеря освободжено услівно.

КЕЙП ТАВН, Полуднева Африка, 4. квітня. — В парламенті Полудневої Африки перейшло друге читання законопроєкту, на підставі якого заводиться мінімальну платню у всіх індустріях Полудневої Африки і встановлюється рада для визначення такої плати.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі, Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ОГЛЯД МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ.

ДЕРЖАВНІ КОРДОНИ І ЗАКОРДОННІ МІНІСТРИ. — ПРИЯТЄЛЬСЬКІ ЗНОСИНИ, ВІД ЯКИХ НЕСЕ ВІЙНОЮ. — МОВА МІНІСТРІВ ПРО РОЗБЕРЕННЯ. — МІНІСТРИ-БРАТУШКИ БРАТЮЮТЬСЯ. А ЗА СПИНОЮ НОЖІ ДЕРЖАТЬ. — ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ЧЕКАЮТЬ ВІЙНИ, ЩОБ РОЗБЕРТИСЯ. — ЧОМУ І ЯКОЇ КАТАСТРОФИ БОЯТЬСЯ МІНІСТРИ.

Кожна капіталістична держава має свої кордони. Кожний уряд капіталістичної держави дуже заінтересований "добробутом" не тільки внутрі своїй державі, але й поза її кордонами. Тому при кожному капіталістичному урядові є міністер закордонних справ. Ного то обов'язком якраз є пильнувати за тим, що діється за кордонами його держави.

Візьмім наприклад: англійський міністер закордонних справ Чемберлейн дуже пильнується справами Румунії, Болгарії, Югославії, Греції, Туреччини, цілої Малої Азії; не забуває він і надбальтійських країн: Естонії, Латвії, Литви, Фінляндії. Взагалі наглядяє за тими країнами, в яких є нафта і які граничать з Радянськими Республіками.

Французький міністер закордонних справ наглядяє за внутрішніми справами Польщі, Чехословаччини, Туреччини і балканських країн теж, а зокрема Румунії.

Міністри-какорчі закордонних справ Польщі, Румунії, Болгарії, Югославії, Латвії, Естонії через голови один одного заглядяють, що робиться в Радянських Республіках і напередки доносить англійському та французькому міністрам закордонних справ.

Одночасно всі ті міністри пильнують за роботою один другого. Ось приклад: англійський міністер послав лорда Балфура до Брусаліму "отворити" єврейський університет (ті міністри піклуються навіть освітою чужих народів), а французький послав Бульона до Константинополя баскачить з турецьким урядом про заключення договору.

Англія і Франція — союзники на суші і на морі. Їх міністри закордонних справ пильно слідять за кожним кроком один другого. В даному разі з Брусаліму недалеко до турецької нафти, а з Константинополя також. Балфур буде вихати турецьку нафту з Брусаліму, а Бульон буде пильнувати з Константинополя, щоб Балфур не очамрів. Бо як Балфур винюхає більше з Бульона, то не буде на шкоду Франції.

Отже є між міністрами "приятельські зносини"... тільки не коло нафти. Через ці приятельські зносини між собою міністри великих капіталістичних держав — Турки вояють з Курдами; Араби вояють з Євреями в Палестині; Польська шляхта гнітить Галичину; Румунія душить Буковину; Чехословаччина Прикарпатську Україну.

Через ті "приятельські зносини" між собою міністри капіталістичних держав, через те, що вони пильнують всяких подій поза кордонами своїх країн, над Європою і над цілим світом висить загроза нової страшною війни. Про це говорять самі ті міністри, звалюючи, розуміється, вину за цю небезпеку один на другого.

Муссоліні каже: "Я не можу зменшити своєї армії, бо Франція має 700 тисяч війська". (Італія і Франція також союзники.) А Еріо каже: "Коли Муссоліні не зменшує армії, то Франція повинна свою збільшити, бо вона граничить з Німеччиною". Чемберлейн каже: "Коли ні Італія, ні Франція не зменшують своїх армій, то Англія мусть будувати нові дреднауты, торпедовці, підводні човни й літаки для оборони Лондону". Франція тоді відповіла: "Коли Англія буде літаки для оборони Лондону, то ми муємо будувати такі літаки, що літали б без літунів, але за посередництвом радіо, тоді ми, як треба буде, дістанемо до Лондону".

Побачивши такі "мирні настрої" в Європі, Японія, яка теж має міністра закордонних справ, ухвалила будувати 22 військових кораблів. Японія також союзниця Англії, Франції і Італії.

Це між більшими державами. Малі держави й собі горюються: ведуть "закордонну політику". Надбальтійські держави — Естонія, Латвія, Литва, Фінляндія, Польща і... Румунія (відколи Румунія стала надбальтійською державою — про це відомо хіба капіталістичній "закордонній політиці") відбувають свої "мірові конференції", на яких ухвалюють спільно воявати проти Радянських Республік, коли цого буде потрібно капіталістам Англії і Франції. Одночасно Польща не вить Литви, ні Чехословаччини, ні навіть своїм найблищим союзникам, що вони поможуть її збільшити свою державу "від моря до моря" і починає сама лихорадочно озброюватися. А що в аванп'є "сет ко кунці, але ж Польща немає за цю", то польська шляхта віддає французьким капіталістам останки природного багатства Польщі і всіх окупованих нею земель, в заміну за зброю, амуніцію, а навіть за живий товар — за офіцерів французького генерального штабу, які вчать голодну і одурту польську армію військового ремесла.

Богарський фаніст Данков закликається до сербського фаніста Пашича. Коли цим балканським фаністським братушкам став перед очима Радянський Союз і внутрішня небезпека того ладу в себе дома, вони готові кинути в обійм один другого під щире благословення Чемберлейна; а коли вони пригадять собі, що вони можуть поширити кордони своїх держав на рахунок один другого, то готові кожної хвили перерізати один другому горло. Одним словом — всі капіталістичні держави билі-б Радянський Союз, як би не боялися одна другої. Били-б одна другу, як би не боялися Радянського Союзу.

Те саме діється і між великою антагою. Вчора МекДоналд сформував так званій женеверській протокол в інтересі міжнародного мира, а віні Чемберлейн відкидає той протокол, бо каже, що він є загрозою міжнародного мира. Французький прем'єр Еріо жадує за тим протоколом, бо він "забезпечував мир Франції", а Мільраа вальт уряд Еріо за те, що той протокол може довести Францію до війни.

Уряд Зауцених Держав стоїть наші остерош від тої європейської сварки, бо бачить, що всі проклялі і без його допомоги приведуть до війни. Зауцені Держави пригадять цей закордонній політиці, озброюється і чекають світової війни, щоб на початку її вибуху добре поживитися, а відтак змішатися по стороні сильного і помочти добити слабшого. Будуючи нові дреднауты і витворюючи нові трійніві газы, Зауцені Держави устами Кулнджа пропонують конференцію розроблення... по війни.

Тільки-ж тяжко капіталістам вгадати, хто буде сильніший в цій новій війні. Мають вірещ, що найсильнішим в минулій війні вишов той, який зовсім в ній не брав участі, який на початку війни не існував, а це Союз Радянських Соціалістичних Республік. Цей Союз також має міністра закордонних справ, але цілий Союз тільки одного і то тільки тому, що, коли "заліз між ворони то й крач, як вош". Тільки радянський міністер має своїх союзників по цілому світі.

І всі міністри закордонних справ капіталістичних держав, коли говорять про насуваючуса над Європою катастрофу — знають що говорять. Ця катастрофа може закінчитися тим, що в Європі зникнуть капіталістичні кордони, а з ними й міністри закордонних справ. Радянський міністер тоді з охотою й сам зрештине.

Ось якої катастрофи бояться міністри закордонних справ капіталістичних держав і самі признаються, що катастрофа насувається. Щоб таке казати, не треба бути ні пророком, ні навіть міністером закордонних справ. Про це говорять самі ті поші на міжнародному капіталістичному фронті, які розвиваються на наших очах.

ГЛУЗУВАННЯ ІСТОРІЇ.

Останніми місяцями фізично зникло багато постатів, що про них можна-б написати одні загальний некрольог: Гомперс, Брантінг, Еберт і т. д., — усі вони є частки одного й того самого політичного організму, який розкладається, листя з одного зівялого дерева, що гине...

Але не про них, як осіб, ми маємо говорити. Життєвий шлях свій вони сами досить яскраво накресли своїми злочинствами, які можуть бути за непогану науку нащадкам; вони створили собі за життя "пам'ятники", що викликають почуття огиди й прокляти серед усіх трудящих мас.

Вони остаточно зійшли з життєвої арени, як люде політичного значення; це мусть справити своє вражіння, мусть відбитися на певнім рухові, на певній сфері діяльності, де їх перебування й керування мало вагу й значення. Це не тільки декорація, але й демонстрація солідарности, коли прихильники померлого керівника висловлюють своє поборжне захоплення й схиляють голови перед такою втрагою.

Звичайно, що коли помер Самуїл Гомперс, який був представником більш як 40 років п'ятьох мільонів трудящих і своїм класовим похдженням був робітничий, — хто мусив би прийти в останнє шанувати "незмінного проводирця"? Коли помер Брантінг, — один з проводирів II. Інтернаціоналу, соціаліст аж до смерті; коли навки заплющили очі Еберт — проводир німецької соціалістичної партії й перший "робітничий" президент німецької республіки, — хто відчув у цьому велику втрагу і хто демонстрував почуття вдячності до нього?

Цілком природно була-б відповідь: представничий робітничий, борючись за робітничу справу — проводить до могили робітничого.

Ми кажемо, що так мусть-б бути, але не завжди так буває. Інакше кажучи, їх шанують не ті маси робітників, що від їх імені виступали, а те їх класовим іменем прикривали свою ганебну діяльність.

Вийшло дивне сполучення позакласових почуттів, поняття та політичних поглядів, — своєрідна комбінація "позакласового суспільства": над могилами "соціалістів" схиляють свої

голови королі, значні дипломати, мільярдери й придворна зграя — реакційні політики.

І нема ніякої суперечности між цією гучною процесією й репутацією злісних фальшивників класової боротьби. Іще перед світовою війною розумні владарі світу зрозуміли їх практичне значення для своїх класових замірів проти майбутнього бунту пригнічених робітників і використали цю зверхню верству, цей гнилий нарост на тілі пролетаріату, ліберальствуючи з ними і цим їх розкладаючи.

Еберт, Брантінг, Гомперс і інші покійники з цієї славної сім'ї, вірно служили буржуазії, працювали в інтересах реакції, що прийшла по заслугі в останнє їх ушанувати.

У Німеччині крон-принц поклав вінка на могилу "робітничка" і "соціаліста" Еберта, 40 його надлі на відновлення монархії вирости виключно завдяки вірній службі цього "соціаліста". Стісни захлинаються від радощів і з поборжністю схиляють голови над прахом вірного лоялка. Римський папа шанує Еберта, як вірного католика, а чорносорочники, що їх рука сплямала кров'ю "соціаліста" Матеотті, — шанують пам'ятку Еберта в день відкриття парламенту, вступають навіть у бій з комуністами за те, що вони образили "честь" покійного німецького президента.

Уся преса писала про величезного вінка шведського короля на могилі Брантінга; він визначався серед маси вінків принцип, дипломатів та буржуазних партій. Брантінг уславився в історії Швеції, як ворог революції, вірний охоронець буржуазного ладу та трону проти ідей республіканського способу правління.

Кілька днів тому почалася сесія міжнародного дому розпуття — Ліги Націй. Брантінг був заваятим оборонцем цього інституту, і перше слово, звичайно, було про нього.

І хто-б, як думами, шанував пам'ятку цього "ідеаліста"? — Наш давній знайомий — Чемберлейн. Його промова повна широкого почуття вдячності до Брантінга, як оборонця Ліги.

Муссоліні — Еберт, — Чемберлейн — Брантінг, — таке глузування історії на арені політичного життя. Такий немилучий вихідний пункт зради.

Муссоліні організує фашистський інтернаціонал.

На останньому засіданні великої ради фашистської партії, що відбулося в Римі, було широко обговорено справу про закордонну політику Італії. Поруч з цим обговорено було також й справу про реорганізацію та змінення фашистських організацій за кордоном, так званих "фасчі". В склад їх входять різні поліції, який поручено переслідувати політичних емігрантів, що покинули Італію через терор Муссоліні та його наймитів. Цим "фасчі" наказано розвинути найширшу агітацію на користь фашизму,

3 міжнародного робітничого руху

НА ШЛЯХУ ДО ЄДНОСТІ.

Під таким наголовком харківські "Вісти" з 15 березня вмістили статтю, в якій, обговорюючи залізничоробітничий страйк в Німеччині, зазначають рух серед робітництва за єдністю професійного руху.

"Вісти" пишуть: Але найбільш цікавим є, безперечно, той факт, що страйк шириться постановами місцевих відділів профспілок, а в самому Берліні, навіть, проти волі центральних профсоюзних установ. Вплив комуністичної партії — наочний; зрешт його взагалі позначається хоч би тим, що на конференції берлінських фабзавкомів ще 22 лютого ц. р., з 359 делегатів 224 були комуністи.

Бачимо, що німецькі робітничі маси виходять з-під впливу Амстердаму, що в конкретній боротьбі утворюються передумови будованню єдності робітничого руху, дошкульно побиваючи жовтві у їхній найміщій до цього часу барматівській твердині.

Ще яскравіше цей рух до єдності фронту являється в Італії. Недавно, на перевиборках профсоюзних органів у округу Б'єді за список федерації текстильників, що належить до конфедерації праці, подано 536 голосів, а за фашистські

одно видно зразу: стоїмо на передодні реалізації гасла міжнародної єдності профруху. А ця єдність розкриває широчезні перспективи поширення комуністичної революції.

ВІДОЗВА МІЖНАРОДНОЇ СЕЛЯНСЬКОЇ РАДИ.

Міжнародна Селянська Рада видала відозву до болгарських селян і робітників з приводу вбивства комуністичного посла. У відозві говориться: Болгарська буржуазія заподіяла ще одне ганебне вбивство. Вбито одного з наймілніших, найактивніших борців за справу визволення селянства й робітництва зпід гнету капіталу й поміщиків — Стоянова, коли він виходив із парламенту.

Брати, болгарські селяне й робітники, тільки ви своєю одностайністю, сміливою й рішучою боротьбою можете повалити злочинний уряд. Не дозволяйте, щоб вас дурила злочинна буржуазія.

На мітингах, зборах і конференціях, на вулицях і в парламентах хай лунає ваш голос обурення й протесту проти ганебних убивств болгарського фашистського уряду Цанкова.

Захистіть своїх братів, болгарських селян й робітників.

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО НА КРАЮ ЗАГИБЕЛІ.

Голодна катастрофа в українських селах Східної Галичини та Волині заострюється. Львівська газета "Діло" пише:

"На наших очах гинє галицьке й волинське українське село. Цілі села, цілі райони, не бачать хліба. Людям нема чого їсти. Немає зерна на засів.

Голодне населення продало все, що мало. Рештки живого реманенту продається майже за дурно. Ціни на робочу худобу остільки упали, що коняка коштує тепер 5 злотих. Збідніле населення шукає допомоги, але її нема.

Урядова допомога, що подана була тільки для того, щоб заспокоїти українське суспільство, була мізерна до смішного.

В сучасний момент остаточно винесено, що асигновки урядом на допомогу голодуючому населенню 3,750,000 злотих, цілком попали в руки поміщиків.

Львівські, тарнопільські та волинські воеводи організували спеціальні комісії для роз-

ПРОТИ ШЛЯХЕТСЬКОЇ ПОЛІТИКИ НА КРЕСАХ.

У зв'язку з терором на білоруських кресах, усі білоруські національні партії ухвалили організувати в польській Білорусі 25 березня великі демонстрації протесту. Демонстрації мали відбуватися під гаслом утворення незалежної Білорусі. Комуністична Партія Білорусі одночасно організує демонстрації з вимогою приєднання польської частини Білорусі до Білоруської Радянської Соціалістичної Республіки, що цілком відповідає ба-

жанню працюючих мас Західної Білорусі, які стогнуть під польським ярмом.

СКІЛЬКИ ЛЮДЕЙ ВИЕМИГРУВАЛО З ПОЛЬЩІ.

Міністерство в унутрішніх справ опублікувало цікаві статистичні цифри, що характеризують величезний зріст еміграції з Польщі. За останні три роки з Польщі емігрувало 250 тисяч осіб. Більшість емігрантів безземельні та малоземельні селяне й безробітні робітники. Газети зазначають, що з Польщі емігрувало 400 тисяч осіб.

ПРОВОКАЦІЯ ДЕФЕНЗИВИ.

"Діло" повідомляє, що на Волині й Поліссі ширяться серед селянства вперті чулки про армію Юрка Тютюнника, котрий нащоб стоїть на кордоні й кожної хвилини готовий допомогти повстанцям, що борються проти Польщі. У селах з'явилися люде, що називають себе агентами Тютюнника й закликають до повстання. "Діло" каже, що це провокація польської дефензиви.

ВІДОЗВА КОМІНТЕРНА ДО КИТАЙСЬКОГО НАРОДУ.

В зв'язку зі смертю Сун-Ят-Сена Комінтерн оголосив таку відозву до китайського народу:

"Комуністичний Інтернаціонал спільно з вами в день національної жалоби сумує з приводу смерті вождя народно-революційної партії Китаю Сун-Ят-Сена. Імя Сун-Ят-Сена, який все життя борювся проти світового імперіалізму за визволення народних мас Китаю, дороге всьому світовому пролетаріату й пригнобленим народам Сходу, що ведуть боротьбу проти імперіалізму.

Життєвий шлях Сун-Ят-Сена — шлях революційної боротьби проти гнобителів китайського народу. Сун-Ят-Сен являв собою Схід, що став на шлях боротьби проти колоніального рабства. Палкий борець, який горяче любив трудящий народ своєї країни і не навдивлявся всяку форму пригноблення Сун-Ят-Сен де-кілька десятків років тому назад ше юнаком взявся до організації кращих синів китайського народу для боротьби з монархі-

стичною династією, що була знаряддям імперіалістичного розбійства.

Кривава розправа імперіалістів всього світу з китайським народом підчас повстання боксерів чверть віку тому зробила Сун-Ят-Сена на все життя непримиреним ворогом імперіалізму. Революція 1911 року, що скинула владу китайської монархії, нерозривно зв'язана з іменем Сун-Ят-Сена. Не зважаючи на героїчну боротьбу китайських революціонерів, організованих Сун-Ят-Сеном, революція 1911 р. не була закінчена цілком в інтересах китайського народу. Нею покорились капіталістичні держави, розбивши Китай на сфери свого впливу. Але Сун-Ят-Сен не склав зброї. Він знову організував революційні групи в народно-революційну партію Гоміндан, поставивши завданням захистити республіку, як єдиний здобуток революції.

Особливо великі заслуги Сун-Ят-Сена перед китайським народом в останні роки життя. Не зважаючи на старість,

Сун-Ят-Сен в останні роки на досвіді російської революції навчився розуміти значіння політичної партії, навчився методу притягання широких народних мас у революційний рух.

Значіння Сун-Ят-Сена, як борця, як організатора і вождя революційних груп Китаю, надзвичайно велике для революційного руху світового пролетаріату і народів Сходу. Не будучи комуністом, Сун-Ят-Сен добре розумів спільність боротьби колоніальних народів з боротьбою світового пролетаріату.

В сумний день смерті вашого вождя Сун-Ят-Сена Комуністичний Інтернаціонал звертається до вас з закликом шільні зеднатися в ряди партії Гоміндан, навколо комуністичної партії Китаю і продовжувати боротьбу, розпочату десятками років тому назад вождем Гоміндану.

Комінтерн закликає вас стійко, як ваш вождь, боротися проти тих, хто прагне перекувати позицію Сун-Ят-Сена та його партії в бік компромісів імперіалізму.

Хай живе визволення Китаю!"

КРИВАВА РОСПРАВА НІМЕЦЬКОЇ ПОЛІЦІЇ З РОБІТНИКАМИ.

РОЗСТРІЛ РОБІТНИКІВ В ГАЛЕ.

Свого часу подавалося в "У. Р.В." новинку про те, як поліція в Галі, в Німеччині, напала на робітничий мітинг, на якому виступав з промовою кандидат комуністичної партії на президента Німеччини Тальман, і улаштувала робітникам криваву розправу. Робітничі часописи з Європи приносять подробиці цієї розправи, які тут наводимо в скороченому.

Спеціальне видання органу комуністичної партії в Галі "Класенкамф" друкує подробиці подій у Галі:

Зважаючи на вибори президента, 13. марта скликано інтернаціональний мітинг в Галі. Понад 10,000 робітників і службовців з великим піднесенням зі співом "Інтернаціоналу" вітали Тальмана.

Підчас промови французького комуніста, лейтенант Піскер вискочив на стіл з револьвером в руках і не дав Тальманові скінчити переклад. В один момент в салі з'явився загін поліції зі зброєю в руках.

Голова зборів намагався заспокоїти збори, схвильований тим, що з'явилася поліція і провів спокійно розійти, але лейтенант Піскер сказав, що кожного, хто рушить з місця пристрелять. Ніхто з учасників мітингу не збирався залишати салу, однак лейтенант Піскер дав знак і негайно залунали 60 вистрелів.

В жалювній панії наповні кибуло до виходу. В салі залишилося 10 убитих і 20 тяжко ранених.

Як кажуть свідки, розстріл зроблено без попередження. Стервають, що розстріл робітників підготовлено ще напередодні. Лейтенант Піскер говорив: "Завтра зробимо робітникам криваву баню". Німецький уряд заборонив друкувати відомості про криваві події в Галі.

По всій Німеччині відбулися масові збори протесту проти подій в Галі.

НА МІСЦІ ПОГРОМУ.

В німецьких газетах багато відомлень про криваву різанину в Галі.

Сконстантовано, що в наслідок стрілянини поліцаїв, між учасниками передвборчих зборів є 7 убитих, між ними 2 жінки. В залі скінчилися найомірніша паніка, сходи обтамалися й багато народу попало до зі сходів.

Народний дім, де відбувалися збори, нагадує бойовище: скрізь калюжі крові, розбризкані мозки, поламані меблі.

Соціал-демократична преса, хоча робить звичайні закиди на адресу комуністів, але кон-

статує відповідальність поліції. Демонстрацію протесту, яку хотіла влаштувати в Галі комуністична партія, поліція заборонила.

Буржуазна преса стверджує, що комуністи винні в тому, що порушили заборону чужинцям виступати на зборах.

"РОТЕ ФАНЕ" ПРО РОСПРАВУ З РОБІТНИКАМИ.

З приводу влаштованої кривавої бані в Галі "Роте Фане", орган компартії, пише:

"Уряд привітав кандидата німецьких пролетарів на посаду президента бійкою на передвборчих зборах. Однак, вживаючи насильства й вбивства, уряд добється несподіваних для себе наслідків".

ЗАБОРОНА КОМУНІСТИЧНИХ ГАЗЕТ.

Комуністичні газети у Хемніці — "Дер Кемпфер" і в Ерфурті — "Ротес Ехо" заборонено. Усього заборонено в Німеччині 11 комуністичних щоденних газет.

Так німецька буржуазія розплачується з робітниками. Так буржуазні демократичні закони дають робітникам право голосу на виборах. Кулями годують робітників на мітингах і десятками замикають робітничі газети. А на зверх кричать про рівне право голосу і інші благодаті демократії.

НЕЗАМОЖНЕ СЕЛЯНСТВО САКСОНІЙ ІДЕ ДО КОМУНІСТАМИ.

Недавно відбувся з'їзд дрібних селян Саксонії, який скінчився перемогою тактики німецької комуністичної партії щодо дрібного селянства. На з'їзді було 700 селянських делегатів. Німецькі націоналісти зробили все, що могли, щоби перетягти їх на свій бік. Головною точкою порядку денного була справа про лихий врожай та податки. Підчас обговорення цієї справи німецькі націоналісти випустили найкращих своїх промовців. Проти них виступив один з членів комуністичної фракції райстагу і докладно висявив з'їздові ганебну й зрадницьку політику німецьких націоналістів щодо земельної справи. Розкриття зрадництва націоналістів представником комуністичної партії зробило на селян, що були на з'їзді, величезне враження, і з'їзд одностайно ухвалив постанову, в котрій було зазначено практичні заходи комуністичної партії щодо незаможного селянства.

Велике враження на з'їзд зробив також лист міжнародної селянської ради.

СВІЙ НА СВОГО БРЕШЕ.

Прийдеться українським патріотам передисловувати свій кляч "свій до свого" на "свій на свого". Наступає "свій на свого", чубить "свій свого", продає "свій свого", бреше "свій на свого", доносить "свій на свого" і т. п.

Останніми часами серед українських націоналістичних кругів поширено брехні "свій на свого". Дописувач з Праги до американської "Свободи", Радянни, до цього часу все брехав на Радянські Республіки і так вбрався, що побачив довкола себе пустоту. Щоб її чимсь заповнити, він почав брехати на тих, яких вчера вихваляв, на петрушевичів.

Коли він брехав на Радянську владу, то ніхто на це не хотів навіть звертати уваги. Занадто це дрібенька брехунська стота, щоб звертати на неї увагу. Сам Радянни певно це відчув і повернув свій брехунський хист в другий бік. І дів'я свого. Ось що читаємо ми в Петрушевичовому "Укр. Прапорі" з 15. березня про цього сводобячого брехуна: "Відомий придніпрський публіцист, що під псевдонімом "Радянни" постійно дописує з Праги до американської "Свободи", у своїй статті про обмосковлення Підкарпатської України, поміщений в "Свободі" з 20. лютого с. р. п. н. "Утраченна позиція" подає таку ревелюцію:

"Чеська влада, перебравши Закарпатте, не ставилась ворожо до українства. Більше того, вона тоді стояла на засаді що Закарпатте — земля українська. Що більше; вона зробила формальну пропозицію й цю урядові президента Петрушевича дати на Закарпатте вистарчуваю кількість освічених українців для культурної роботи в краю. Уряд Петрушевича відповів на це відмовою. Він, бачите, не хотів розпорозувати бойової української сили..."

"Не знаємо, звідки п. Радянни взяв таку "ревелюцію", яку він подає в авторитетній формі як з першого жерела. "Зав'язуємо однак, що "ревелюція" п. Радянни про пропозицію чехословацького уряду й відмовою Уряду Президента Петрушевича є видумкою о. Чехословацький уряд ніколи не звертався до Уряду Президента Петрушевича у Відні з формальною чи фактичною пропозицією щодо обсади становців на Закарпатте. Навпаки, саме Уряд Президента Петрушевича з власного почину і кількома наворотами робив заходи у чехословацького уряду в справі приміщення українських політичних емігрантів на Закарпатте.

"Взагалі-ж у відношенні Чехословацьки до Закарпаття були два періоди. До осені 1920 р. компетентні представ-

ники чехословацького уряду заявляли і вперняли Галицький Уряд, що уважають Закарпатте українським депозитом, який вони зберігають для української держави. Шойно в осені 1920 р. становище Чехословацьчини у сій справі різко змінилось під впливом звіту урядової чехословацької комісії, яка обіхала Закарпаття і "відкрила" в ній великі природні багатства в лісах, мінеральних жерелах, а навіть нафті. Від тоді чехословацькі державні мужі, які — як відомо — в побитиці не знають сентиментів, перестали говорити про "депозит" і почали вести на Закарпатте наскрізь реальну, в чеським розумінню, політику. Вже від тоді для Чехословацьчини перестала бути невідомою "добра закарпатська шийка, яку важко оборонити стратегічно". Пішов Жаткович, прийшли легіонери, виріс в державні мужі Гагатко — словом почав ширшати таран, що має перешкаджати духовому і культурному обданню українського Закарпаття з материним національним плем".

Так пише "Укр. Прапор". Ми зовсім не подавали-б цієї брехунської сварки між патріотами, коли-б, виправдуючи Петрушевича, "Укр. Прапор" не заговорив про те, як Чехи ставляться до українського населення на Прикарпатській Україні. Перше всі українські патріоти дуже дякували чеському уряду за те, що він зберігає для них Прикарпатську Україну, а тепер і петрушевичів бачуть, що чеський буржуазний уряд загарвав Прикарпатте не для Петрушевича, але для себе і господарить там так, як на окупованій країні, душить все українське, вигонить зі шкіл українських вчителів, русифікує українські школи, відбирає Українцям громадянські права. Чи не від чеського уряду навчилася польська шляхта відбирати права горожанам на кресах?

Українські патріоти перше брехали, що буцімто чехословацькі пани дуже добрі до Українців, а нині брешуть одні на других за те, що чехословацькі пани дуже недобрі до Українців.

Свій на свого бреше. Ось з чого робітничий й фермерський собі уявити, скільки правди пишуть патріотичні газети про робітників, коли вони навіть одна на другу брешуть.

МІЛІОН БУКВАРІВ ДЛЯ НЕГРАМОТНИХ.

Всеукраїнська надзвичайна комісія по ліквідації неграмотності приступила до видання букварів для села в кількості мільон примірників. Букварі будуть продаватися по 5 копійок за примірник.

СПІЛКА ПРОЛЕТАРСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ ГАРТ.

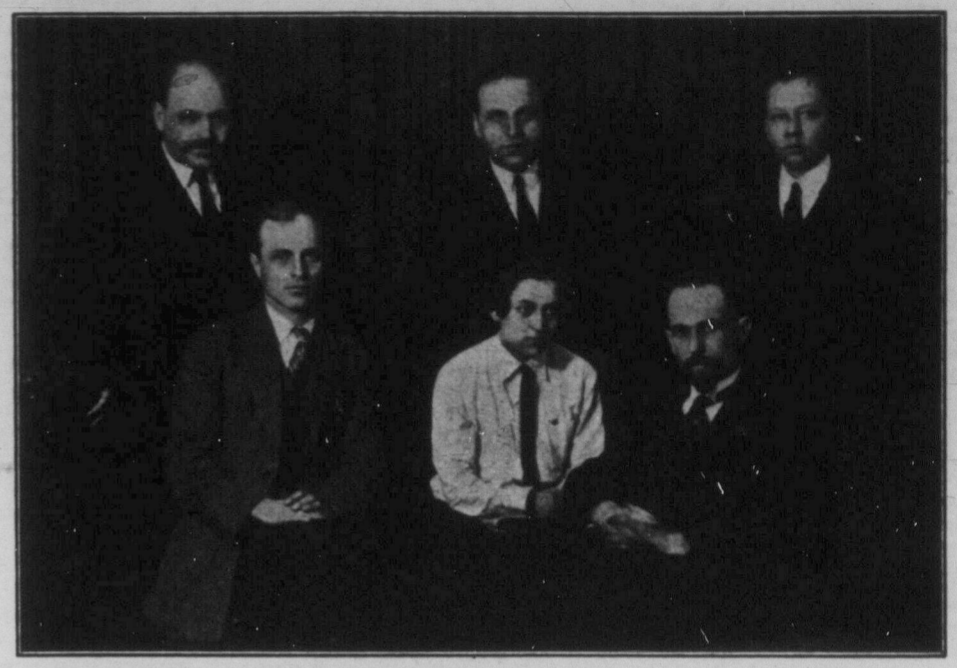
В цьому числі "Укр. Роб. Вістей" ми помістимо фотографію Заоканської Філії Спілки Пролетарських Письменників "Гарт". Але вам певно цікаво довідатися, що це за "Гарт", тому слухайте:

Знаєте ви вже напевне, що таке пролетарський письменник. Це такий чоловік, що пише книжки та оповідання для пролетарської класи, а в них описує життя робітництва й фермерства. Пани-буржуї мають своїх письменників, а пролетарі своїх. І ось всі україн-

відбувся в Харкові всеукраїнський з'їзд Гарту, в якому взяли чисельну участь представники різних галузей мистецтва. На з'їзді побували представники від філій Гарту з різних місцевостей України.

З'їзд вітали представники різних інших письменницьких та мистецьких організацій всьох українських установ, а навіть від письменників Білоруси.

Дня 15. березня, в помешканні театру ім. Ів. Франка в Харкові, з нагоди з'їзду, спілка

ЗАОКАНСЬКА ФІЛІЯ СПІЛКИ ПРОЛЕТАРСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ "ГАРТ" В КАНАДІ. З ліва на право сидять: т. М. Ірчан; т. Л. Понтек; т. І. Ю. Кулик. З ліва на право стоять: т. М. Штатувський (Волинець); т. М. Попович; т. М. Сміт (Синьовоєргольєць).

ські пролетарські письменники мають свою окрему організацію. Організація ця називається так: "Спілка Пролетарських Письменників "Гарт" і об'єднує в собі всіх письменників України з пролетарської класи, без різниці, в якій країні вони не живуть. Бо треба вміти знати, що головний осідок або центр цієї організації є в місті Харкові, в столиці Радянської України. Там народилася ця організація, там найбільше її пролетарських письменників і там по сьогоднішній день вона. Але і в Канаді та в Злучених Державах є декілька пролетарських письменників, тому вони оселили в себе Філії або відділи "Гарту". Членами цих заоканських філій можуть бути тільки ті товариші і товаришки, які мають за собою літературну працю і їх затверджує Центральне Бюро "Гарту" в Харкові.

Та членами спілки Гарту можуть бути не тільки письменники, але й композитори, артисти, малюри, співаки, взагалі пролетарські мистці, люди, що працюють в різних галузях пролетарського мистецтва. В половині місяця березня

пролетарських письменників "Гарт" улаштувала вечер гартованської творчості. Програму вечеру складався з 4-ох розділів: поезії, театру, кіно-театру й образотворчого мистецтва.

В першому відділі зачитали свої нові твори Соєвора, Тичина, Поліщук, Йогансен, Вальківський (Київ), Гадинський, член Білоруського "Маладзіч" Пушча, Дубовик, Чарота й ін. Пушча зачитав доклад про найновіші напрямики в білоруській літературі. З верейської групи письменників "Жовтень" виступив т. Вернішський. Після виступів хор ім. Леонтовича виконав твори Коцицького, Верховинця, Костеліка, Ступницького на слова гартованців Блакитного, Тичини й ін.

Театровий відділ складався з першої дії драми п. н. "97", яку виконав державний театр ім. І. Франка і уривки з "Першого річчя" (майстеря "Гарту", ч. 1).

На сцені крім уривків фільми "Лісовий звір" і "Остапа Бандури" (по сценарію гартованців Бузька й Майського), демонструвалися нові малюнки гартованця Довженка і

НАЙБІЛЬША САЛЯ НА СВІТІ.

В жовтні 1925 р. має бути отворена в Нью Йорку величезна будівля на публічні зібрання, виклади, концерти і вистави. Головна саля матиме 24,000 місць. Буде то найбільша саля на світі. Будова буде коштувати п'ять і пів мільона доларів. Будуватиме її в Нью Йорку архітект Томас Лямб.

АРЕШТУЮТЬ СТУДЕНТІВ.

Югославський уряд Пашіча арештував останніми днями багато хорватських студентів загребського університету. Всі інші студенти протестують проти цього. Давніше арештували студенти проголосили голодовий страйк.

В ЦАРСТВІ ЗЛОЧИНІВ.

Польські часописи подають, що в останньому кварталі минулого року поповнено в Лодзі 9,738 злочинів. Це виходить по 106 злочинів на один день. В такім разі річно поповнюється в тім місті 40,000 злочинів.

В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

ЧОРНА ДОЛЯ.

...Чорна доля... Тяжло, тяжло... І як страшно не хочу згадувати. Не могу, а мушу. "Чорна доля"... О будь я проклятий тричі! Я, чи маленьке плаксиве скорчене "я"? Чому я не-залізний, чому не кам'яний? Чому мушу дрожати і ковтати слізю?

Я не хочу! Я не смію! Але я мушу. Бо я тільки смертна людина кривавої епохи. Я загорнений в червону тогу йду по полі, а скрізь трупи, скрізь кров. І я бачу і плачу і сміюся і люблю і ненавиджу і проклинаю. Рости і нидю. Лечу і паду. В серці рана і в серці весна. Всею по двоє.

Ми, сучасники кривавих змагань, роздвоєні. Розг'яті, пошатовані. Наші батьки й діди любили тільки життя, а ми вже любимо життя і смерть. Діти життя і смерті.

І хто розг'яв нас? Хто пошматував наші молоді душі, хто обмазав кровю руки юні? Хто? Мовчши невідомий світе, як мовчав тоді, коли кидав у вир різні.

Чорна доля... От не сходить з думки! Верти, буше, дратує і в соте роспинає мене. Перед очима просувається повільно, поважно, як похорон в темну ніч. (А в душі: Чорна доля...)

Був в мене рідний брат — Івась. Молодший на 3 роки. З маленького задуманий, якийсь залізно сумний, замкнений. Мав чорне, як вугіль волосся, і очі, і — ніжну душу, якої ніколи не відкривав. Мати назвала його: "чорна доля".

— Це наша чорна доля... А Івась тільки сумно усміхався і мовчав. Ніколи нікому не жалівся на ніщо, ніколи не нарікав. І був в хаті, поміж дітьми — хоч і молодший — найбільш поважний. Ніхто не чув ніколи його крику, ні сміху.

І виріс таким. І пішов в криваву різню народів — таким. Сумним, замкненим, задуманим. Чорна доля... Загребіла у Львові вільнозла боротьба 1918 року. І Івась вже скорострільник на Підзамчу. Сіє кулями, сіє жах, і все далі, сумний, замкнений, задуманий...

Чорна доля... І повертався з бою з простреленою шапкою, з подіраваним племцем. І видавалося, не помічав того. Любив боротьбу, любив скоростріль і любив тяжку чорну долю борця.

Бідна мати днями й ночами мріяла побачити його. Выглядала, ждала. Але "чорна доля" — Івась не приходив. Він закрутився в кривавому танці і не міг вертати. Такий молодий, загорілий, сумний, замкнений.

Був день 17. липня 1919 року. Галицькі війська наступали на Бережани. Двадцять тисяч людей в одному, невеликому

місті. Бій кілька годин. Грохот, крик, дим, тріскіт. Над вечір-кінєць. Дивізія польського генерала Зеліньського розбита в прах. Бережани добуті. День страшний, поекольний, проклятий.

Я в селі Вербівцях біля Нараєва. Змучений, знервований до краю — заснув, як вбитий. А до схід сонця мене розбудили: — Брат тяжко ранений. Вхопив рушницю і побіг на побоевище. Ями, трупи, шматки людського м'яса, зброя. І молоде — веселе сонце.

— Ходжу, блукаю, з запертим віддіхом шукаю "чорну долю". Немає. Є тисячі трупів, шматків людського м'яса, ям, зброї.

Хтось каже: — Його схватили стрільці і на руках віднесли з племцем в село Лапшин. В Лапшині довідався, що ранених відвели в Бережани.

Біжу в місто. Цілий день шукаю по ліщинах. Немає. Аж ранком нахожду. Сидить підпертий подушками, з запалими очима, сумним, як давно обличчям, залізним сумом... Чорна доля... Перший усміхається щасливо. — Де куля? — питаю. — В грудях братчику. Попри серце перейшла...

І закашляв кровю. Я відвернув обличчя в бік. Згадав бідну матір, що жде свого любимця, що мріє про хвилинку зустрічі з ним. І — ца малому столику побачив його просту-стрілецьку шапку з чор-

ним сукном по середині. Це — "куринь смерті" — 1-ий куринь, 1-го полку 1-ої бригади У.С.С. А він тяжко говорив: — Ні... ні... нічого. Вони ме...лі одну ку...ку...лку, а я їм ти... тисячі...

І шаслива усмішка перемішана з болем скривила його бліде, молоде обличчя. А руки чорні, потріскані на вітрі, зайозлені оліями біля скорострілья. Руки борця, що не знав спочинку.

Пому тяжко було сидіти, кров душила і я піддержував його слабе, пробите тіло його. А він шептав: — До... добре, що ти є... Лекше... І непогамована роспука розчерпила голову мою. О! Клята борня! Клята смерть! Війна! Вее! Вчора ще він був повний життя, здоровий, молодий, сильний. А сьогодні...

...Не могу. Ні! Годі довше! Душить біль, душить прокляття насильної — заранньої смерті.

Івасику! Всі ми безіменні, всі тільки безпомічні мурашки. А там — ясне, світле — вперді! Ген, вперді!... Але ти не побачиш. Ти тільки два дні ще жив. А потім тяжко умер.

І в годину Твоєї смерті — в Бережани, за які віддав Ти життя, увійшли в друге панське військо генерала Галлера. І по сьогодні я не знаю навіть де, в якому місці спочили кости Твої. Чорна доля. А мати бідна жде, виглядає. Днями й ночами мріє про хвилинку зустрічі з Тобою. Днями й ночами... (Далі буде).

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ
найновішу книжку віомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ
що недавно вийшла з друку? Якщо немає її в сні, або ваш знайомий, то поспрашуйте купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вагости навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це дова повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаете, то не можете так довго відриватися від книжки, доки не перечекаєте до кінця. Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ніч" впрічосно багато вицїсї і в найбільш приступній спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надруковано вона на найкращому папері, оладана з артистичним малюнком в длох кольорах. КУПИТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВСЮДНОЮТЬ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ. Вислають книжки за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з гроши послати на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЛИСТ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ. УКР. РОБІТНИЧІ ДІТОЧІ ШКОЛИ

Наша редакція отримала від товариша Буртового лист такого змісту: Широкі привіт вам, шановний товаришу Буртовий! Ваш лист надійшов до мене, що я одержав, ще раз доказав, що де-б ми, пролетарі, не були і як далечині не розділяв-б нас, то все таки в нас живуть однакові мрії, однакові завдання. Наш воєнний лист, "Продетарі усіх країн, єдиайтеся" — дуже по всьому світі. Недалекій той час, коли ми спільними силами робітників та селянства подолаємо лютого ворога — агрифа всевітніх капіталістів, які не скінчили боротьби з нами і мріють нас задусити. Шановний товаришу, я від імені організованого селянства і культурних сил нашого села шлю гарячий привіт вашій партії і ширю бажаю, щоб здійснилися ваші ідеї.

Нашу це кілька сів про себе. Я демобілізований червоноармієць. Повернувся з армії в жовтні місяці 1924 року в своє рідне село Сободаш, на Київщині. Село наше біде у всіх відношеннях. Я з товаришами, повернувшись з кривавої фронтової бойни, почав працювати на фронті освіти селянства, виконуючи заповіді нашого дорогого провідника-учителя покойного Володимирівна Івана Леніна.

Праця на селі дуже тяжка, селянство потерпіло від неурожаю, від немалої обробки землі, дякуючи своїй темноті і неписьменності. На боротьбу з цим ворогом селянства ми, своїми товаришами, віддали всі свої сили, всю нашу енергію. І можна не хвалючись сказати, що наслідки видно. Майже 40 проц. неписьменного населення за одну зиму навчилися писати та читати. Крім того у нас є так звана хата-читальня, де проводяться кружкові роботи, співаючі гуртки, драматичні, літературні, спортивні, агитреалістичні. Проводяться кожного вечера читання газет. Як бачите, село поступово вперед.

Одна тільки біда в нашому селі, це біда неможливого селянства. Не має грошей на придбання доброї бібліотеки, на випуск газет та на ремонтівання помешкання нашої хати читальні. Як що вам, товаришу Буртовий, не буде тяжко, то і від всіх культурно освітніх сил нашого села прошу допомоги від вас, від вашої організації, за що всі ми дуже будемо вам вдячні.

А покищо до побачення, остаюсь невідомий вам товариш, Іван Тривач Крикун. Село Сободаш, Україна.

"ВУЖКО СІПАР".

Саскатун, Саск.

Попаався мені в руки буржуазна газета "Saskatoon Star" з дня 1. квітня. І на редакторській сторінці стаття про залізничну сторінку. Залізничники в і переняли кілька то "вужко Сіпар" заробив за 1924 рік. Статистика така: За 1924 рік мав чистого приходу \$37,227,241.00. Чистий прихід за самої залізничні 23 мільйони 156 тисяч 995 доларів. Коли вжити разом, то сіпаські пані заробили за кожний місяць поперех 3 мільйони доларів. За один день чистий прихід Сіпара вносив поперех сто тисяч доларів. Як би ці всі гроші розділити так, щоб кожний диван тисячку доларів, то цим грошам могли би вижити один рік 37 тисяч людей. А так ця величезна сума опинилася в руках кількох одиниць. Сіпар заробив за рік \$37,227,241.00, а кілько вий, товариші секційні, заробили? Платити вам 30 ц на годину, за 8 годин \$2.40, це робить около \$62.00 на місяць. І який з того, що я сімо утримув. Та бо і що платити ще хочуть зрвати, бо "вужко Сіпар" скажиться, що не може платити таку велику платню робітникам, бо business іде погук, так, так товариші \$37,227,241.00 за рік чистого приходу, це "вур бизнес". Кільком одиницями можна набавити гаманці золотом, а коли напів годолий робітник вийдуть на страйк і зажадають підвищення платні, щоб витримати себе при життю, тоді ці пані кричать, що країна в небезпечі, боють в агрифа до правительства. А правительство що робить? Значить, примраєть робітнику з голоду, то примиряй, і ані слова, бо як почне вломинатися куса хліба, так тоді відстанеш по голові. В Рад. Республіках працівники взяли владу в свої руки і заставили панів працювати, щоб їсти. Це-ж не по культурному. Ось а буржуазія, що инше, свобода. Одинці нагарабали гори золота, а божі розпинає від роскоші. Це сама газета пише, що якесь Елмес Мекфейла студіювала положення робітників, майнерів в Новій Скошії і наводять жалкі свідчення життя робітників та говорять таке: жинти в Бірмені і Японії було гірше піся землетрусу, то дякую богу, що я там не була. Даві вона каже, що майнер дістає \$344.75 на 8 місяців, що майнер тяжку працю, і то не все він дістає, бо там є прант "чек-оф", з чого Беско віддає за ремонт помешкання, на церкву, шпиталі, лікаря, пона, і т. ин. Ренту дістає майнер і з чого має жити він, його жинка і діти. \$344.75 на 8 місяців, себто \$43.00 на місяць. І чи можна з цього вижити? Кожний скаже, що тут трудно вижити самому, а не ще сімьювеному чоловікові. От так виглядає демократія в буржуазії.

К. Скиталець.

Гемилтон, Ont. Щоби описати всю цю роботу, яку сповнюють Діточі Школи при відділах ТУРФДім, то забразо-б багато місця в газеті, бо в діяльності роботи цих шкіл велика. Взяти хоч би діточу школу в Гемилтоні, яка існує при відділі ТУРФДім. Наша школа хоч не дуже то давно організувалася, а вже бачимо вдоволючі наслідки, якими ми тепер тішимося. До цієї школи учасше около 35 дітей, котрі вже навчилися гарно читати й писати, а даліше з 15-ох дітей складається молода оркестра, яка також робить гарний поступ в науці гри на інструментах. Ці діти робітників працюють ширю-зававто. І крім цього вони починають учиняє мистецтва, бо от дали нам ряд гарних концертів та представлень. На таке лише збуді діти робітників.

Правда, тепер дуже трудно утримувати школу зі сторони фінансової. Крім, яка від довшого часу буває в цім індустріальнім місті дуже відбавляється на удержанню Робітничої Діточої Школи. З той причини, що багато родичів не працюють, вони не мають змоги платити свої вкладки на удержанню Діточої Школи. Відділ — членів і класичні мусять старатися здобувати фонди ріжними підприємствами, а навіть жертувати з власної кишені, не дивлячись на своє прикре положення, щоб утримати Діточу Школу і в ній виконувати на дієсних людях цю робітничу дітору. З концертів чи то з представлень, які утворюються Драгатурком чи Роб. Діт. Школою — приходів приходить мало, часами навіть не покриваються кошти.

Тут також не в вина робітників, але винишю капіталістичної системи, яка є причиною инішого страдного безробіття, з чого і повстають всі ті зади та нужди серед робітників. Однак було-б бажаним, щоб укр. Робітничі міста Гемилтону зрозуміли, яке значіння має Робітничі Діточі Школи, а всід за цим, щоб записали і своїх дітей до цієї школи. Коли ваші товариші, діти будуть ходити до Укр. Робітничої Школи, то цим самим ви зробите приємність в першу чергу собі самим, бо вам буде приємно, коли ваша дитина буде гарно по українськи говорити, писати, а то й співати та грати на інструментах.

Пам'ятайте, що наука не веде вліс, а виводить з ліса-темноти на ясний шлях справедливості. Багато родичів ще не посилають своїх дітей до Укр. Роб. Школи в той час, як двері школи є отворені для всіх робітничих дітей. І замість того, щоб ваші діти щось навчилися, байдужно відноситься до цієї справи, а разом з цим ваші діти виростають в окруженню вулиці, вчаться там всім ким злий винчик. Запишіть своїх дітей до Укр. Роб. Школи, і самі переконаетесь, що ви добре поступили.

На закінчення я пишу: Хай же і розвивається Укр. Робітничі Діточі Школи в Гемилтоні! Ів. Л.—к.

"РОДИНА ШІТКАРІВ" В САСКАТУНІ.

Старанним відділу У.С. К.П.К. в Саскатуні відіграно 2 квітня драму т. М. Ірчана, "Родина шіткарів". Драма досить відома, щоб про неї розписуватися. Що-ж до грі аматорів, то саний батько, Антіп, грав добре, хоч в першій дії місяцями зраджував себе. Дуже добрий він був в останній дії при зустрічі з сином. Марія, його жинка, грала дуже добре, як також і дочка Ева. На початку читала трохи за тихо, але вітак до кінця грала добре. Івась грав добре тільки в останній дії, коли повернув сідний града старанно. Марко був на домі місяці, лише за слабо поведилося з тим, що наурталася над Евою. Боб і Івасьвер були добрим тимами. Загалом драма вийшла досить добре. На другий день після вистави люде говорили, що перший раз їм прийшлось бачити на сцені так сильно вражачоу драму. Треба зазначити, що багато аматорам помогло те, що делегати на "Гад ТУРФДім" бачили цю драму на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, як її грали театрустудійні могли дати аматорам вказівки.

Робкор.

"КЛИЦІ"

Ошава, Ont.

При оброблюванню всакого роду матеріалу, якась його частина мусить відпадатти, а саме відпадає те, що не потрібне. Щоб зробити з куса дерева якийсь предмет — відпадають тріски, з заліза пил. Щоб викоротити сукна убрання — відпадають клинці. Ці тріски та клинці бувають ріжні: більші та менші, але це не важне, а важне те, що вони не потрібні. Теж саме можна запримітити і в організації: поки організація молода, не оброблена як треба, то там є вські тріски, пил та клинці; але коли піне-се її оброблять, те все нездаде, лишне відпадає, організація стає чистішою, кращою і більше корисною для суспільства. Клинці, котрі були колодою і соромом організації, відпадають і дають місце новому, здоровому матеріалові, з котрого вивокуються здорові борці поневоленої класи. Від

Робітник.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР РОБ. ВІСТЕЙ"

- Г. Катеринюк, Форт Вільям ... \$2.00
А. Слонювський, Порт Артур ... 1.00
Б. Гадзюк, Крейтон Мейн, Ont. 1.00
І. Ваши, Мус Джо, Саск. 1.00
І. Гаврилюк, Сен Франсіско, Кал. 1.00
П. Чернецький, Вінніпег, Ман. 1.00
А. Данчук, Медісін Гет, Алта. 1.00
М. Карплюк, Фолет, Ont. 1.00

ваші клинці звичайно попадають в руки гандаларів, котрі торгують "рексамі" і всакого роду гинлим товаром. Жалувати нам, звичайно, нема за чим. Коли такі клинці відуть даліше в машину-життя, їх та машина подробить, пірве, додасть сьакого матеріалу і знову з них буде матеріал, хоч правда, не вже буде багато пішіше, але "лішне піно, як ніколи". Зрозуміло мабуть кожному, що коли щось спить, то просипає час і той проспаний час остається по заду. Я маю на думі тих, що замість приходити на лекції до У.Р.Дому, здорово висипалися, а за якийсь час побачили, що вони остали далеко по заді і замість доганяти, вернулись ще даліше, перемалювалися на синьожовтх, бо там поступу не треба. Робкор.

НАМ ПИШУ.

СТЕРЕЖІТЬСЯ ТАКИХ ЛЮДЕЙ.

Бруа Майн, Алта.

До майни в Бруа прийав чоловічина з Радвей Сентр. З самого початку почав він ходити коло босів і дів то-го, щоб добути собі їх ласку, почав прискажувати робітників. Коли-ж побачив, що нічого з того не скористає, звернув в другий бік і почав підлашуватися до робітників. Почав казати, як то добре робітниче життя, як то велику платню мають майнери і коли-б робітники згодилися на ину платню, то компанія дала-б робітникам сталу роботу. Так він почав підходити до майнерів. Але майнери побачили чого хоче цей панок і дали йому до зрозуміння, що хрумив між робітниками нема місця. І цей тин вийшов з Бруа до Едмонту, а звідтам поїхав до Манителі Парк брент. Товариші в тамошніх копальнях повинні не взяти собі під увагу і не заходити з такою людиною, яка водиться з босами. Світогляд.

НЕ БУДЬТЕ ФАРИСЕЯМИ.

Сидней, Н. С.

Я розповсюджував тут часто "Укр. Роб. Вісті", "У.Ш.В." і "Новий Мир", отже часто співаю з робітниками ріжних поглядів і без поглядів. І часто мене дивує їх відношення до робітничої преси та до преси взагалі. Не говорю вже про тих, що иним не цікавляться, але є тут такі, що звуть себе свідомими, що стояли колись в організації, в юні і не рядовими, але урядниками. Ці робітники, коли-б йому сказав, що вони не розуміють значіння класової боротьби і робітничої преси, то очі відерли-б, але газети передданою не мають. Хочє такий робітник знати, що робиться в світі, то прийшовши з роботи до дому, він вечером піде до другого, щоб почитати газету, бо своєї не має. Воно то добре, лише піти хоч би до другого прочитати газету, чим грати в карти або в кулі, але свідомому робітнику личить мати свою газету. По перше тоді не треба було-б йти аж до другого читати, але вжити собі газету піся вечері й дома читати; по друге — часами той товариш, що передплачує, хоч перше сам перечитати; по третє — газету мусить себе поплачувати і коли-б так робили свідомі робітники, то не мали-б своєї газети.

Так само — не потрібно по фарисейськи заклинати в газеті, щоб робітники організувалися, а самому не приходити на масові мітинги. Бо тоді на нас дивляться невідомі робітники і кажуть: "А я чого піду на той мітинг, коли навіть той-та-той не йде, який вже був в юні, в організації урядником". На мину місяці в класі всіх робітників в Сидней і Галіс Бей, щоб не реалізувати собі "Укр. Роб. Вісті", "У.Ш.В." і "Новий Мир", бо ці часописи дійсно вчать, як бути свідомими і як боротися за кращу долю. Ставлять товариші членами Комуністичної Партії Канади, яка борється за вільні працюючих з капіталістичного ярма. З товаришським привітом, Ф. Коваль.

НАЦІОНАЛЬНОСТІ РІЖНІ А ТЕМНОТА ОДНАКОВА.

Фрейзер Мяс, Б. К.

Тут працює велике число робітників ріжних національностей: Француз, Ірландець, Норвежець, Шведа, Японці, Китайці, Індуси і инші та кілька українців. Є тут такі українці, що багато уважають себе Польяками, а другі Росіянами, є також і дубороби. Що-ж лідати про трох, дідати в карти грають, а нас п'ятьох час від часу відімо до Венкувер на представлення, на лекції. Були на відітанні т. Богайчука. Є тут навіть два врангільських недоскопи. Про організацію між цими робітниками і не загадує. Французи найгірше не хочуть чути про організацію. До них прийдіть ксьондаз і каже, щоб вони нікого не слухали і поборовали організацію. Ріжноманітні національності є а навіть рас і тут робітники, а темнота серед них однакова. Робітник.

ВАЖНЕ! ДЛЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИХ ГУРТКІВ! ВАЖНЕ!

Ще не пізно замовити для себе потрібних нот.

Заряд Відділу Стів. У.Р.Д. у Вінніпегу рішив знизити ціну на всі ноты, які є на складі при Відділі, щоби цим дати спромугу кожному купити відповідну кількість потрібних нот.

Так не відкладайте на пізніше а замовляйте таки зараз.

Ноти для мішаного хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Як у строк я йшла', 'Голод', 'Нова атлантида'.

Ноти для мужського хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Гамалія', 'Женчикок-бенчикок і Отамане', 'Ой та закурили стрільці червоної'.

Ноти для дітей.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Гоп, спок, Ходить сорока і Заичик', 'Хто би хотів замовити більше як одну партитуру'.

ВАЖНЕ! ДЛЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИХ ГУРТКІВ! ВАЖНЕ!

Ще не пізно замовити для себе потрібних нот.

Заряд Відділу Стів. У.Р.Д. у Вінніпегу рішив знизити ціну на всі ноты, які є на складі при Відділі, щоби цим дати спромугу кожному купити відповідну кількість потрібних нот.

Так не відкладайте на пізніше а замовляйте таки зараз.

Ноти для мішаного хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Як у строк я йшла', 'Голод', 'Нова атлантида'.

Ноти для мужського хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Гамалія', 'Женчикок-бенчикок і Отамане', 'Ой та закурили стрільці червоної'.

Ноти для дітей.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Гоп, спок, Ходить сорока і Заичик', 'Хто би хотів замовити більше як одну партитуру'.

ВАЖНЕ! ДЛЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИХ ГУРТКІВ! ВАЖНЕ!

Ще не пізно замовити для себе потрібних нот.

Заряд Відділу Стів. У.Р.Д. у Вінніпегу рішив знизити ціну на всі ноты, які є на складі при Відділі, щоби цим дати спромугу кожному купити відповідну кількість потрібних нот.

Так не відкладайте на пізніше а замовляйте таки зараз.

Ноти для мішаного хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Як у строк я йшла', 'Голод', 'Нова атлантида'.

Ноти для мужського хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Гамалія', 'Женчикок-бенчикок і Отамане', 'Ой та закурили стрільці червоної'.

Ноти для дітей.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Гоп, спок, Ходить сорока і Заичик', 'Хто би хотів замовити більше як одну партитуру'.

ВАЖНЕ! ДЛЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИХ ГУРТКІВ! ВАЖНЕ!

Ще не пізно замовити для себе потрібних нот.

Заряд Відділу Стів. У.Р.Д. у Вінніпегу рішив знизити ціну на всі ноты, які є на складі при Відділі, щоби цим дати спромугу кожному купити відповідну кількість потрібних нот.

Так не відкладайте на пізніше а замовляйте таки зараз.

Ноти для мішаного хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Як у строк я йшла', 'Голод', 'Нова атлантида'.

Ноти для мужського хору.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Партитури: Гамалія', 'Женчикок-бенчикок і Отамане', 'Ой та закурили стрільці червоної'.

Ноти для дітей.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like 'Гоп, спок, Ходить сорока і Заичик', 'Хто би хотів замовити більше як одну партитуру'.

"БЕЗТАЛАННА" НА СЦЕНІ У.Р.Д!

ВІДДІЛ СЕКЦІ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ ПРИ ТОВАРИСТВІ У.Р.-Ф.Д. У ВІННІПЕГУ

відограє

В СУБОТУ, ДНЯ 11. КВІТНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

драму в 5-ох діях зі співами і танцями І. Тобілевича п. н.:

БЕЗТАЛАННА

Ця прекрасна штука всюди викликала надзвичайний ефект і одушевлення серед глядачів. Перед чотирма роками ця драма була виставлена в У.Р.Д. в Вінніпегу і тоді з'єднала собі повну симпатію і велику популярність публіки. Хто бачив "Безталанну" на сцені, той не може забути її по сьогодні. Крім зворушаючих в цій драмі сцен, увіходять гарні співи і танці. Тому приходять як найчисленніше, бо другої нагоди не буде побачити цю чудову драму.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Тикети набувайте завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечорами і в день представлення при касі.

ВІДДІЛ СЕКЦІ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ ПРИ ТОВАРИСТВІ У.Р.-Ф.Д. У ВІННІПЕГУ

устроює

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 12. КВІТНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

КОНЦЕРТ

Програма дуже цікава і ріжнородна. Участь беруть співацькі й музикальні сили: мішаний хор, солісти і декламатори.

Приходьте вчасно, щоб не вертати домі.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ДО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ.

Оним подається до відома, що місячні збори Відділу відбудуться в неділю пополуноди, 12-го квітня. На зборах будуть рішатися важні справи. Збори пінчуться в годині 2.30 по полудни. Кожний член обовязково повинен явитися та взяти участь в справах, які будуть рішатися.

Заряд.

ПОШУКУЮ вуйка Костя Каковича

ка з села Ріннець, повіт Буцав, Галичина. Вийкав перед війною до За. Держав. Хто про него знав би або він сам хай напише на адресу: J. Hryniuk 707 Burgess Ave., Winnipeg, Man.

ДЕ Є Павло Сітка з села Заболотці

повіт Броди, Галичина. Має перебувати в Канаді. Маю для него важку старюкареву справу. Хто про него знав би або він сам хай напише на адресу: J. Sitka, Box 77, Gleichen, Alta.

ПОШУКУЮ Стефана Еленюка

і швагра Костина Павла, з села Трошківці і Федора Прокоповича, з села Глиньці, повіт Сятиня. Костин Павло має дещо перебувати в провінції Онтеріо. Хто знав би про них, або вони самі, прошу зголоситися на адресу: Niek Semenyk, Stony Plain, Alta.

ПОШУКУЮ свого кривана Николая

Стефанюка з села Хливиці, повіт Кішмань, Буковина. Маю для него важку справу. Останнім часам маю перебувати дещо в Онтеріо. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься на адресу: Tony Pochtar, Box 323, Timmins, Ont.

ПОШУКУЮ свого тіточного брата

Семена Яремка і своїх товаришів Стефана Мантуляка і Гната Ягича, з села Садки, пов. Заліщицький, Галичина. Хто про них знав би або вони самі хай зголосяться на адресу: Josyf Rudyk, 534 1/2 Geroux St., St. Boniface, Man.

ПОШУКУЮ першорядного голяра

(барбера) на отворення голярні (барберні) в доброму бізнесовому місці Рент уміркований. Інтересовані звєзді зголосуватися на адресу: S. Jarosh, 334 King St. W., Kitchener, Ont.

ПОШУКУЮ першого брата Івана

Скрипника з села Кіслева, повіт Заставна, Буковина. Має перебувати в Новій Скошії в місті Сідні. Хто знав би його адресу або він сам хай напише на мою адресу: Iwan Skryniuk, Dome Mine, South Porcupine, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі

свого брата Николая Кавюка з села Погорилівки, повіт Заставна, Буковина. В р. 1914 був на війні у австрійськїм війську. Тепер правдоподібно має перебувати в Київській губернії на Радянській Україні, де вже маю й оженився. Хто знав би його адресу або він сам хай напише на адресу: Fred Kawiuk, Box 205, New Toronto, Ont.